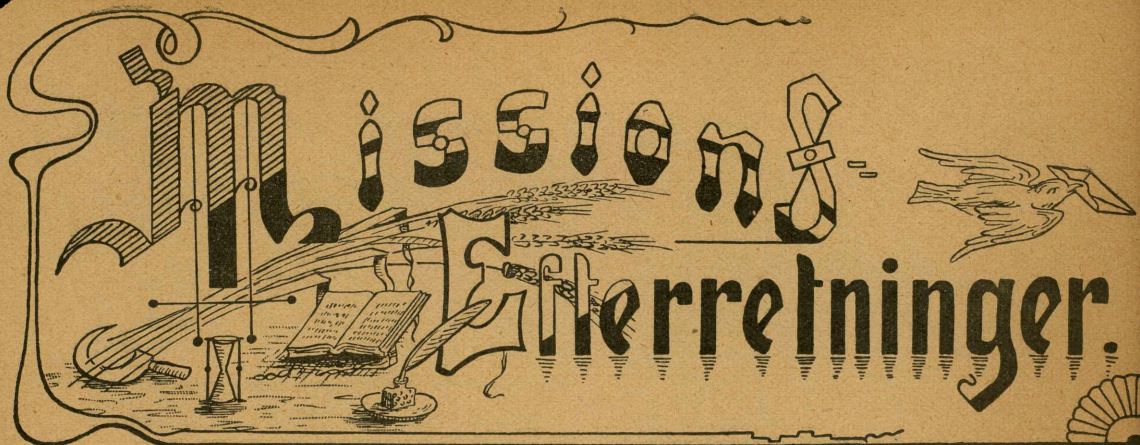

Missionen - Efterretninger.

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konference.

Nr. 11.

November.

1912.

Danmark.

Efteraarsmøderne i Randers og Jerslev er nu ogsaa i det færdne. Det var vort Privilegium at have Br. Raft med paa disse to Steder. I Ugen mellem disse to Møder besøgte vi Aalborg, Sindal og Fredrikshavn, hvor saavel offentlige Møder som Møder for Søstende blev afholdt. Det var sikkert Søstende til stor Glæde og Opmuntring atter at have Br. Raft i deres Midte og høre ham aflægge sit kraftige Vidnesbyrd. I Randers var en Del fremmede mødt frem, særlig ved Aftenmøderne. Nogle af disse var gamle Tilhørere fra Br. Rafts Virksomhed der for nogle Aar siden. Menigheden var ret godt repræsenteret paa dette Sted.

I Jerslev havde vi det største af alle vore Efteraarsmøder. Alle Menigheder fra Bendsbygd var repræsenteret. Paa Sabbaten havde vi en stor Forsamling. Der var ikke lidet Interesse blandt Vennerne i Jerslev, særlig ved Aftenmøderne. Vi haaber, at mere maa kunne gøres for disse. Vi har ordnet det saaledes, at Br. Thuesen ogsaa vil holde nogle Møder der gennem Vinteren i Forbindelse med sit Arbejde i Menigheds-skolen. Brødrene M. M. Olsen og E. C. Hansen var ogsaa til Stede i Jerslev og bidrog til, at Mødet blev vellykket. Alt i alt har Efteraarsmøderne bragt de tilstedeværende stor Velsignelse. Vi indfaa alle Nødvendigheden af at leve i Samfund med Gud.

Nu er den offentlige Virksomhed begyndt paa de forskjellige Steder, hvor de hjære Medarbejdere skal arbejde gennem Vinteren. Bed for os alle, Søstende, Djævelen er vred, han vil gjøre en Kraftanstrengelse; men Krigen er Herrens, og han vil stride for os.

Vi beklager meget, at vi ingen har i Vinter, som kan besøge Menighederne. Vi vil i Vinter komme til at savne vor trofaste Br. M. M. Olsen, som har været til stor Hjælp og Opmuntring for Menighederne de sidste to Vintre. Det vil ikke være muligt gennem dette Kvartal at komme for at holde Kvartalsmøder med Menighederne; men gennem den nær forestaaende Bonneuge skal vi nok sende Hjælp ud til alle Menighederne. Derom vil nærmere Meddelelse fremkomme senere.

Naar nu Sommertravlheden er forbi baade i Byen og paa Landet, maatte vi da alle føle det som vor Bliat

at gjøre noget for vore Medmennesker. Lad os huske paa, at nu er Sedetiden, snart kommer Høsten. Maa Høstens Herre da sige til enhver af os: „Vel gjort!“ Gæds i Sandheden forbundne Brøder
E. C. Jensen.
Tordenfjeldsgade 8", Hørsens.

Fra den danske Hede.

Herren var med og velsignede Ordet under vor Virksomhed i Tistrup sidste Aar, saa at der nu er en lille Stare, som glæder sig i det evige Naab og venter paa Frelsens Herrens Gjenkomst. Vor Arbejdsmark i Vinter bliver Tarm og Stern, to lignende Landsbyer, dog en Del større.

Vi er nu her i Tarm. Det var med blandede Følelser, vi rejste ned til denne By. Tre Uger for Arefsen hertil modtog vi fra vor Vært en Anmodning om at søge os en anden Lejlighed, og hvis vi ikke vilde dette, da var vi med det samme opsagt til Forsyning for Naab, da vor Kontrakt udløb. Vi søgte Gud i Bøn og blev enige om at rejse derned og tale med ham om Sagen. Vi blev modtaget med stort Forbehold; men da vi fastholdt, at vi ingen anden Lejlighed kunde faa og i oldt os til Kontrakten, blev Resultatet, at vi beholdt Lejligheden.

Da vi kom med vort Tøj, ventede vi samme kjølige Modtagelse; men den blev en ganske anden. Gud havde vendt deres Hjerter, og de b. handlede os, som om vi havde fjerdt dem i mange Aar. Lejligheden var i den bedste Orden, Spise og Drikke fik vi, og de var meget behjælpelige. Provsten, Præsten og Doktoren havde været hos Værten og foretoldt ham det farlige i at tage saadanne Mennesker ind. Det var Grunden til deres Opræden. De nævnte tre Herrer hører alle til den Andre Mission.

Søndag Aften taler jeg i Tistrup, som jeg besøgte Sabbaten. Tirsdag og Torsdag Aften taler jeg i Tarm og Onsdag Aften i Stern. Vi har haft Bevis paa, at Herren endnu kan forandre Hjerterne, ligesom han forandrede Slaus. Bonnen er vort virksomste Naab, og derfor beder vi om vore hjære Søstendes Forbønner for disse Byer. Striden er Herrens! Maa Sandheden sejre her og vinde Indgang, og maa hans gode And virke kraftigt denne Vinter baade i Menigheden og for Sjæles Frelse. Gæds i Jesus forbundne

Dødsanmeldelser.

Fredag den 27de September begravedes paa Frederikshavn Kirkegaard Br. Niels Chr. Jensen. Han var død den 1ste Oktober 1857 og døde den 22de September 1912 efter flere Aars Sygdom. Br. Jensen annammede en nærværende Sandhed gennem Br. J. F. Hansens Arbejde i Aaret 1891. Han var til sin Død et trofast Medlem af Frederikshavn's Menighed. Efter at have unannet Sandheden arbejdede han i flere Aar for at bibræde samme blandt sine Medmennesker. Dernæst var han paa Frydensstrand som Fyrbøder i 10 Aar, indtil han maatte slutte sin Gjerning paa Grund af tiltagende Svagheit. De sidste fire Aar har han intet kunnet bestille. Da han endelig efter mange Aars taalmodig lidelse fik Lov til at sove ind, var det ogsaa i Troen paa sin Frelser, som han her i Livet elskede og vandrede ned. Ved Graven var mødt frem en pæn Forsamling Blegtinge, Venner og Søfende for at bevisse vor store Broder den sidste Være. Undertegnede talte til forsamlingen. Søster Jensen og fire Børn, som alle er voksne, staar nu ene tilbage; men maatte de igjen vrenes paa Opstandelsens Morgen! Maa Herren indtil da være deres Tilflugt og Trøst!

C. C. Jensen.

Søndag den 1ste September begravedes paa Jerslev Kirkegaard, Venshusel, Søster Jverfen Henriksen, Br. Jens Jverfen Henriksens Hustru. Hun var født i Høegaard, Spennum, den 24de August 1867, døde sammesteds den 24de August. Sidste Foraar maatte hun gennemgaa en Operation paa Brønderøvs Sygehus, og selv om hun til Lægerens store Forundring kom orholdsvis meget hurtigt over denne Krise og tilhnelænde var meget bedre, begyndte det efter et Par Maaneders Forløb at gaa hurtigt ned ad Bakke, indtil Døden orholdsvis pludselig rev hende bort fra hendes Kære.

Sammen med Br. Jverfen annammede hun Sandheden gennem Brødrene John F. Hansens, L. Johnsons og K. Brorsons Virksomhed i Jerslev. Hun blev døbt i Aalborg den 1ste Juni 1890. Hun forenede sig da med Jerslev Menighed, hvoraf hun var et trofast Medlem indtil sin Død. Hun var i Sandhed en Moder i Israel. Enhver, som kom i Berøring med hende, elskede hende, og hendes stille, beskedne Opræden vandt hende mange Venner. En stor Forsamling af Slægt, Venner og Søfende fulgte vor Søster til hendes sidste Hvilested. Undertegnede talte til de forsamlede om Opstandelsens Haab og Livet i Gud. Br. Jverfen og hele den hjære Familie føler tungt Tabet af en trofast Hustru og Moder. Maa han, som er al Trøstens Gud, styrke deres Hjertes!

C. C. Jensen.

Vor gamle Broder Pablo Christiansen, der siden sin hjemkomst til Danmark har opholdt sig paa Skodsborg Badefanatorium, hensov stille og fredeligt i Troen paa sin Frelser Sabbaten den 3ite August, omtrent 77 Aar gammel. Sammen med sin Hustru, der som tidligere nævnt døde paa samme Sted den 28de December i Fjor, rejste Br. Christiansen i 1865 til Argentina i Sydamerika, hvor de opholdt sig, indtil de i August 1909 vendte tilbage til Danmark, som de i den lange Tid tun havde søgt et Par Gange. De tog ved hjemkomsten fast Ophold paa Skodsborg Badefanatorium, hvor de saaledes begge forblev til deres Død. Br. Christiansen blev bekendt med Sandheden i Sydamerika, men vidste ikke, hvor der fandtes nogen, som hjulpede den, hvorfor han sin Eierlighed til Herrens Ord og Sandheden rejste

helt hjem til Danmark for om muligt at finde nogen af samme dyrebare Tro, hvad der ogsaa til sidst lykkedes ham. Siden den Tid støttede vor Broder Sandhedens Sag kraftigt med sine Pengemidler. Det var altid hans største Glæde at kunne støtte Missionsarbejdet med de Midler, Gud havde givet ham. Blandt andet visse han stor Interesse for de unge ved at hjælpe flere med Midler til at gaa i vor Missionskole her. Han var til det sidste glad i Troen og i Haabet om det evige Liv, naar Jesus kommer. Br. Raat talte ved hans Bære. Nu hviler vor gamle Broder efter endt Livsgjerning derude paa Søllerød Kirkegaard, indtil Basunen lyder og de døde opstaar uforkrænelige. Erik Anesen.

Afrejst. Den 9de Oktober afrejste Søster Magda Skogsø til Palæstina for at optage Birkfomhed der. Søster Skogsø, der er norsk, har i fire Aar opholdt sig her paa Skodsborg Sanatorium, hvor hun har gennemgaaet Sygeplejekursus, og det er i Egenstab af Sygeplejerske, hun nu er bleven anmodet om at virke ved den Sundhedsanstalt, som vort Folk har oprettet der, og som staar under den syriske Missions Ledelse. Søster Skogsø har altid udvist Trofast og en kristelig Vandel i sit Arbejde her, og det var hendes største Ønske at kunne rejse ud for at virke i Herrens Sag. En dansk Søster, der ogsaa er uddannet Sygeplejerske herfra, rejser efter Opfordring snart til et andet fjern Land for at optage lignende Birkfomhed. Det er glædeligt, at vi kan sende trofaste, paatidelige unge Arbejdere ud i den store Høstmark, hvor Trangen er saa stor. Lad dette anspro alle vore unge til at udvise den største Flid og Trofast, hvor de nu er, saa vil Høstens Herre vide at fore enhver af dem til den Plads, hvor han vil have dem, enten det bliver hjemme eller ud. — Vore Læsere kan vente at høre fra disse to Søstre, naar de naar deres Rejseres Maal.

Fra Kuba beretter Harold Robinson, en af vore Kolportører der: „Paa St. Jakobs Dag, der af Spanierne fejres som Helligdag, var næsten alle Kontorer lukket, og vi gik derfor hen til Jernbanestationen. Et Tog stod færdigt og skulde gaa i Løbet af faa Minutter. Br. Schilder gik hen til Maskinisten, fremviste sin Bog for ham og fik en Bestilling. Br. Sandborn fik Bestilling hos Inspektøren og Kondaktøren, og jeg fik Fyrbøderne og to af hans Venner til at tegne sig. Toget skulde da gaa, og vi gik hjem, glade over at have modtaget Hjælp fra Herren.“

„Der bør udvises stor Forsigtighed ved Valg af Mænd til at bestynde ansvarsløse Stillinger som Bøgere i Menighederne. Mine Brødre, foretag ikke et faadant Valg i Blinde, at ikke Guds Hjord skal sættes et Eksempel, der vil oplære den til at sonderrive og fortære. De Mænd, der bærer Ansvar i Kristi Sag, bør være ydmyge Bonnens Mænd; de maa optræde som de, der i al deres Handlemaade med Brødrene er ledet af Guds Aand. De skal være et Eksempel paa Retfærdighed. De skal betragte det som en hellig Pligt at vaage over deres Navn og Rygte, som udfører Guds Vært.“ — E. G. White i Review, den 14de November 1907.

En flink ung Pige (Sabbatsholder) kan til 1ste November eller senere faa Plads hos M. S. Albertsen, Laars Hammerværk, Laars, Danmark.

Norge.

Fra Vestnorge.

Min sidste Rapport skrev jeg fra Svulvær paa Rejse til Alesund med Familie. Alt gik godt med Undtagelse af, at vi denne Gang fik mere Støde paa Tøj end ved nogen tidligere Rytning. Paa Grund af Volskimgangel i Alesund maatte vi leje Hus en halv Times Vej udenfor Byen. Det var stærke Regnbygger, den Dag vi kom, og vort Tøj blev saa vaadt, at vi de første Nætter maatte laane Sengetøj.

Under Rejsen fik vi to Gange Anledning til at holde Møder. Det første Sted var paa Røst, en liden Øgruppe langt ude i Besfjorden, som tæller ikke mindre end 700 græsbeboende Der og Holme. Det næste Sted var Myken paa Helgeland, hvor jeg talte i Bedehuset, og Kaptejnen og nogle af Passagererne overværede Mødet.

Siden Ankomsten hertil har jeg rejst omkring og besøgt alle Menigheder samt en Del af de spredte Sæbatskholdere. Paa nogle Steder blev Opholdet alt for kort. I alt blev 16 tillagt Menighederne, nemlig én i Stavanger, fem i Kristiansand og ti i Bergen. Paa Visler besøgte jeg Br. Thorp og fik Anledning til at tale i Missionshuset, hvilket jeg satte megen Pris paa og haaber at kunne benytte det igjen, naar jeg næste Gang rejser den Vej. I Lodshavn besøgte jeg en Søster, som har holdt Herrens Sabbat derude i over 22 Aar. Jeg forventer, at hun vil komme til Aarsmødet næste Sommer for at modtage Daab.

Vi har nu begyndt Virksomheden her og til Dato holdt syv Møder. Det lykkedes ikke for os at faa det Lokale, vi helst vilde have haft; men vi fik dog en pæn liden Sal med 200 Siddepladser. Ved Fløjdøre kan denne udvides med en mindre Sal. Da det var bleven bekendt, at vi skulde begynde Virksomhed her, har Sandhedens Modstandere belavet sig paa at holde Møder hver Aften for at holde Folket borte fra vore Møder. Emner om den udsødelige Sjæl, Dommens Dag, Tidens Tegn osv. fremholdes i de største Lokaler i Byen. Dette har nok bevirket, at nogle af vore Møder ikke har været saa godt besøgte, som vi skulde ønske, men vi har dog haft fuldt Hus til de fleste Møder.

I Sidste Søndag var Br. Bjaanæs ude paa en D nogle Mile herfra for at holde Møde i Ungdomslokalet. Dette havde vore Modstandere faaet Nys om, og et Sangkor og en Prædikant blev sendt derud for at tage Lokalet i Besiddelse; men da Br. Bjaanæs først havde faaet Løste paa Huset, holdt han Møde der Søndag Formiddag for ca. 150 Tilhørere og om Eftermiddagen i Stolehuset paa et andet Sted. Deres Plan blev saaledes tildræst den Gang. Indremissionens dygtigste Prædikant er netop ankommet, formodentlig for at udfætte sine fjæpende Brødre; men vi frygter ikke, thi vor store Anfører har endnu aldrig sloaet „Retræt“, og den Dag vil snart komme, da de nu saa hvide ubestjefte Teorier vil forfærde alle dem, der har holdt Folket i Ubvidenhed.

Min Adresse vil heretter blive: Kolvittbakken, Alesund. Tshukom i eders Bonner Arbejdet og Arbejderne paa alle Steder! Eders i Kristus forbundne Broder

Alesund, den 15de Oktober 1912.

D. J. Olsen.

En kjær gammel Broder, der gav til Missionen, og det rigeligt og stadigt, blev spurgt, hvorfra det kom, at han altid traf til at have saa mange Missionspunge. „Det „traffer“ sig ikke saa,“ svarede han. „Jngen fattig Mand „traffer“ til at have Penge. Jeg lægger Planer for at staffe mig dem, ligesom jeg gjør for min Husleje og for mit Diel. Disse tre Ting hører til mine Nødvendigheder. Andre Ting kan jeg være foruden, men ikke dem.“

Gangjund i Gier.

Denne By med ca. 1000 Indbyggere er beliggende i et Dalstrøg mellem Drammen og Kongsbjerg og er et meget naturffont Sted med frovklædte Bier og blaaend Naser. Den sølbblanke Drammenselv, som løber gjennem Dalen, er bekendt for sin store Tommersflodning og mange af Indbyggerne tjener her deres daglige Brød.

Paa dette Sted, som tillige er kjendt for at være liden religiøst, rejste underteegnede et Telt i Sommer paa et smukt beliggende og bekvem Plads. Til at begynde med var Besøget ikke stort, men efterføm vi blev bedre kjendt og Folket fik høre om de Ting, som forkyndtes i Teltet, voksede Tilhørernes Antal stadigt og dermed ogsaa Kollekten, og ikke saa Traktater blev solgt. Noget offentlig Modstand har vi ikke mødt. Sognets Præst anbefalede tværtimod Folket at gaa i Teltet for at blive omvendt — det var nemlig vanskeligt at samle dem i Kirken.

Samtidig med Virksomheden her aflagde vi om Sæbaterne nogle Besøg i Kongsbjerg, hvor vi havde de Glæde igjen at samles med vore kjære Søstende, som var ved godt Mod i Herren. Sidste Gang vi var de fejrede vi Herrens Huses Anordninger tilfammen.

Forend vi tog Teltet ned, havde vi den Glæde at nogle begynde at vandre i Sandheden, medens andre tilspjeladende var nær ved at tage Stridtet.

Det er vort Ønske, at Br. Waali og Søster Sandberg, som nu fortsætter Virksomheden der, maa faa flere baje sig for det sidste Naabens Budskab.

Da vi rejste derfra, var flere Mænd, som stadig havde gaaet paa Møderne, fremmødt paa Stationen for at sige Farvel. Søster Hilbur Ringvold har været hjælpselig med Virksomheden og er nu med os her i Trondhjem, hvor vi snart agter at støde i Balunen og lade Sandhedens Banner baje til Vre for ham, so har faabt alle Ting og forlost os med Kristi dyreba Blod. Eders i Herren forbundne

Trondhjem, den 10de Oktober 1912.

A. D. Nærem.

Bergen.

Det er glædeligt at se, at Bergens Menighed, der blev stiftet den 4de Oktober 1895 med et Medlemsantallet af 23, nu er forøget til 129 Medlemmer. Trods Fjendens Modstand gaar Guds Sag frem paa dette Sted. I Maj Maaned blev som bekendt 14 døbt, og den 25 September blev atter 10 døbt og optaget i Menigheden. Menigheden har nu anstafjet sig et Drgel til ca. 30 Kroner, hvortil alle beredvilligt ydede Bidrag.

Det, som Menigheden staar i Behov af, er et Forsamlingshus. Siden underteegnede i Foraaret begyndt Arbejde her i Forening med Søster Ida Hansen, har maattet flytte til fire forskjellige Steder. Dog har vore Tilhørere troligt fulgt os, hfont Lokalerne ikke har været de bedste, men dog de bedste, der var at opdrive.

Ungdomsforeningen har siden Konferensen forsat sit Møder hver Sabbats Eftermiddag. De ældre Søstener har villig mødt frem og vist stor Interesse for disse Møder, som har været opbyggende og lærerige. Kollekten til Ungdomsarbejdet har været god. Foreningen har været i Stand til at betale sin egen Lokalleje og har endnu en smuk Kassebeholdning. Til denne Tid har dens Arbejde været mere indadtil; men nu, da Høsten og Vinteren staar for Døren, er det dens Opgave at gij mere for de Wiennester, der bor omkring os. Flere h udtalt Ønsket om at tage Del, nogle har allerede begyndt. Mange har givet Planen om Læsekrædsen sin Tilslutning.

Naar vor Virksomhed i Bergen omtales, er det ogsaa paa sin Plads at nævne Kurbaets Arbejde under Broder og Søster Svendsens Ledelse. Med en ringe Beayndelse aabnede Br Svendsen sit Kurbad den 1ste Oktober 1910. Gud har rigelig velsignet Arbejdet. Søgningen har været jævn og god, og Badet har vundet sig et godt Navn. Mange Patienter kommer langvejs fra, og et stort Antal rejser hjem helbrejede og har et godt Ord at sige om Kurbaet. Br. Svendsen lægger ikke Skjul paa, at det er en Anstalt, bygget paa et friskeligt Grundlag. Mange søger den ogsaa af den Grund. Flere erfinder Rigtigheden af vor Tro. Bøger staar til deres Raadighed. Der afholdes daglig Andagt paa Kurbaet. Mit Arbejde i Vinter bliver henlagt til Aalsgaard, Samnes og Stavanger. Jeg beder om Søstendes Forbønner. Vi staar alle i Behov af Guds og hinandens Hjælp, at vi ydmug og stille mere og mere maa kunne hvile ved Korsets Fod, have Tro og Tillid til vor Gud og være med til at forkynde Budskabet for vor Tid.

En hjærlig Hilsen til alle Troessøfende
L. J. Stene.

Fra det nordlige Norge.

Paa Tilbagefejren fra Konferensen i Bergen besøgte og flere spredtboende Troessøfende paa Besøker og omkring Ramsø, hvilket var til Opmuntring og Velsignelse for dem og mig selv.

Da jeg havde Guitaren med, hvor jeg rejste, var det til endnu større Glæde for dem. Jeg vil opmuntre de unge til at lære at spille Guitar. Det er ikke vanskeligt, og saa kan man være til mere Velsignelse.

I Tromsø standsede jeg en Tid, ligesaa paa flere Steder i Balsfjord. Der var Interesse, og skjønt det var i den korte og travle Sommerid, kom Folk for at høre.

Gid det maatte blive mere for flere end bare at høre, aa de kunne blive lykkelige for Tid og Evighed! Jeg samlede over 60 Abonnenter paa „Evangeliets Sendebud“. Skjønt mange ønskede, at jeg skulde have været længere, maatte jeg forlade Stedet for at rejse til mit Kirkeseft

Wardø,

hvor jeg nu opholder mig og gjør mine Forberedelser til Moderne.

Her er intet behageligt Sted at være — støgne, sølede Bæder, ingen Træer — kun lidt Græs findes paa og omkring de haarde Fjeldtoppe. En enkelt Ro og Gjed padserer gjennem Gaederne og søger efter Føde. Her er Tandamperi, Brænderi og Guanofabrik osv., og Lugten af disse og af sur Fisk og raadne Stoffer er afstyggelig. Løbevarer og andre Nødvendighedsartikler er meget sjældne. Mælk f. Eks. koster 25 Ore pr. Liter.

Vi Missionsarbejdere og Troessøfende maa være tilgode til at opofre os selv. Vi maa se paa andres Dødsfald. Vi skal saa det bedste efter Stridens Slutning. Hvor skjønt og herligt at vide, at Gud bereder et Hjem for os, og at vi snart ikke skal være fremmede og Udlændinge mere!

Til Slut vil jeg bringe min bedste Tak til Troessøfende paa de Steder, hvor jeg har været, for al udstrakt Kjærlighed. Det er saa godt at møde Venlighed, naar man rejser omkring blandt fremmede. Ja det er godt at finde Brødre og Søstre, Fædre, Mødre og Hjem, hvor vi vandrer. Jeg synes, Sandheden er herlig. Guds Ord opfyldes. Mark. 10, 27—30.

Venlig Hilsen

A. G. Norheim.

Blandt Menighederne i Den østnorske Konferens.

Den 30te Maj begyndte jeg paa mine Rejser og har siden den Tid næsten uafbrudt været paa Gæsten. Mit første Besøg aaldt Grimstad, hvor vi har et Par Søfende. Jeg fik ogsaa aflægge Føvig et Besøg, hvor vi har en Søster. Mit korte Ophold hos disse saa trofaste Sjæle var til Opmuntring for mig.

I Arendal, hvor vi har en Menighed, havde vi en hyggelig Tid sammen og skiftes med den Bestemmelse at ville holde fast ved Sandheden og at vise mere Nædsjæle for Sjæles Frelse end tilforn.

Dernæst besøgte jeg den lille Menighed i Risør. Paa dette Sted fejrede vi Nadveren. Søfende her satte stor Pris paa Besøget.

Fretdag den 6te Juni gik jeg i Land i Kraaerø, hvor Br. Sørbø mødte mig ved Skibet. I denne By standsede jeg til Mandag. Vore Brødre her er alle Fiskere. Naar saa Fiskeriet slaar fejl, bliver Stemningen let noget trykket. Jeg forstod, at her var Prover i saa Henseende. Vi havde gode Møder. Gud kom os nær, idet vi betragtede Herrens dyrebare Ord.

Sabbaten den 15de Juni var jeg i Kristiansand. Her var fem, der snart efter blev døbt af Br. D. J. Olsen. Vi havde en velskilt Udflugt til vore Søfende i Mandofund, ca. 5 Kilometer fra Byen. Fra Mandofund er flere Missionsarbejdere udgaaet i Herrens Gjerning, og vi forventer flere fra samme Sted i en nær Fremtid.

Fretdag Morgen den 21de Juni kom jeg til Kristiania, hvor jeg talte fire Gange til Søfende. Dette Besøg var mig til stor Glæde. Søndag Eftermiddag rejste jeg med Toget til Hamar for at besøge Br. N. P. Nelsen. Jeg kom uventet over ham. Br. Nelsen laa til Sengs ved den Lejlighed, men havde haab om at kunne komme op næste Dag. Jeg saa, at Br. Nelsen var glad over, at jeg kom, og jeg var ogsaa glad ved at se ham igjen. Gud brugte ham som Redskab i sin Haand til min Frelse. Vi talte om Budskabet paa vor Tid, Maaden, hvorpaa det burde fremholdes osv. Jeg var ogsaa ude i Byen og hilste paa flere af vore Søfende. Om Aftenen rejste jeg med Hurtigtoget til Trondhjem.

Jeg var nu kommen i den Del af Den østnorske Konferens, der forhaabentlig i en ikke alt for fjern Fremtid vil faa Navnet Den nordnorske Konferens. Trondhjem er en By paa 46,000 Indbyggere. Menigheden her bestaar af 19 Medlemmer, af disse bor flere udenfor Byen. Br. A. D. Nærem skal begynde Virksomhed i Trondhjem i Vinter. I Trondhjem havde vi flere Møder og fejrede tillige Nadveren. Jeg besøgte omtrent samtlige Søfende der i Byen.

Søndag den 30te Juni gik jeg om Bord paa „Forsørløbs“ med Tromsø som mit Maal. Vejen fra Trondhjem til Tromsø er ca. 125 geografiske Mil og tilbage lægges paa 50 Timer. Den 2den Juli Kl. 11 steg jeg i Land i Tromsø. Her var der et broget Liv. Det var midt i Turistsejsonen. Flere europæiske Sprog lod imellem hinanden. Man ser her det sjendommelige Fjolfærd Finslapperne med deres Dragter af Rensdyrskind. Br. D. J. Olsen har allerede skrevet om det større Møde, som her blev afholdt.

Da Moderne var til Ende i Tromsø, rejste undertegnede samt Br. Norheim og D. J. Olsen til Balsfjord. Mange kom til Moderne for at høre Guds Ord. Br. Norheim blev tilbage her for at varetage Interessens. D. J. Olsen rejste til Tromsø for at gjøre sig færdig til sin Rejse sydover, medens jeg rejste til Troldvik, hvor jeg talte i et Skolehus for en interesseret Forsamling.

Søster Mathilde Larsen blev tilbage i Trolsbif for at besøge de interesserede. Jeg rejste til Tromsø for at indfinde mig til Gaasø, en liden Ø yderst i Vøsteraalen, hvor vi har nogle faa Søfænde. Jeg gik om Bord paa S/S „Lofoten“ Onsdag Aften og ankom til Gaasø Fredag Morgen. En kort Tid efter blev „Lofoten“ fuldstændig ødelagt ved Ildbrand. Gud være Tak, at han sparede mig for at dele Skæbne med dem, der besandt sig paa „Lofoten“ ved denne Ulykke. Jeg tilbragte fire Dage hos disse Søfænde, samtidig med at jeg holdt nogle Møder paa en anden Ø. Mit Ophold her var Søfænde til stor Glæde, og naar jeg næste Gang kommer igjen, haaber jeg at døbe fire, der ved denne Anledning begjærede Daab.

Fra Gaasø gik Turen til Langs, hvor jeg holdt et Møde og derpaa rejste videre til Hæfelsen. Med Menigheden paa dette Sted havde jeg mange gode Møder. To Personer begjærede Daab. Jeg var rundt overalt paa Den, hvor vi havde Søfænde, og det var mig en stor Glæde at se den Interesse, de lagde for Dagen ved at komme til Møderne midt i den travle Høstid. Rejsen gik derfra til Bodo, for at ordne med Hus og Lokale for Vinterens Virksomhed. Derpaa rejste jeg til Sandnessjøen, hvor jeg havde et liden Møde.

Den 14de August kom jeg til Vandø. Her var jeg Br. Volnes's Gæst i otte Dage. Vi havde flere Møder her, og én blev optaget i Menigheden. Menigheds-skolen var i fuld Gang. Ledet af Søster Pauline Wil. Til Trondhjem, hvor jeg efter Bestemmelse skulde møde min Familie, ankom jeg den 22de August; men da jeg fandt, at jeg havde nogen Tid tilovers, rejste jeg en Tur op ad Trondhjemsfjorden til Hommelvig og Minnan og besøgte Søfænde paa begge disse Steder. Efter atter at have holdt nogle Møder i Trondhjem rejste jeg med Familie til Bodo, hvor vi ankom den 29de August.

Gud være Tak for den Betsignelse, jeg har faaet ved disse Besøg hos vort Folk, og jeg sender herved Søfænde en hjertelig Tak for vort Samvær. Maa Gud ogsaa fremme i os sin gode Sag, er min Bøn! Broderlig Hilsen
Christian Tobiasen.

Plan til Ungdomsforeningernes Læsekurfus i Den vestnorske Konferens.

Efter Samraad med flere ledende Brødre, der har anbefalet denne Plan, har vi tænkt at begynde vort Læsekurfus den 20de Oktober. Vore unge i Amerika begynder den 1ste Oktober, vi er saaledes lidt bagefter, men da de har et mere vidtomfattende Læsestof og flere Aars Erfaringer paa dette Omraade, har vi som Nybegyndere valgt Stof passende til vore Forhold og vil hellere ikke gaa hurtigere, end de unges Tid tillader, da de fleste har en eller anden Beskæftigelse ved Siden af.

De fleste forstaaer nok Hensigten med Læsekurfuset: at samle de unge om god og nyttig Litteratur og derved berige dem med aandelige Gætt, vække Trangen til at søge sig en Uddannelse, gjøre en ret Brug af ledige Stunder og endelig vække Interesse for at tage Del i Arbejdet for andre Sjæles Frelse.

1. Bibelen: Nehemias's Bog 1ste—13de Kap.
2. „Den store Strid“, fra 18de—27de Kap.
3. Hudson Taylor: „Et Tilbageblik.“

Under Studiet af Nehemias's Bog i Forning med „Den store Strid“ og Hudson Taylor's Bog er det ikke Hensigten at give historiske Kommentarer ud over det højt nødvendige, men at virkeliggjøre et Selvstudium,

da Bogens aandelige Gehalt og Lærdom maa anses som det vigtigste at udvinde. Her skal kun gives nogle enkelte Vink for at lede Tanken i den rigtige Retning, og saa overlades det til enhver at gjøre egne Sammenligninger og lære det mest mulige.

Indledende Bemærkninger.

Nehemias's Bog var i ældre Tider forenet med Esras Bog som en Fortsættelse af Beretningen om den landbrugsartiges Tilbagevenden fra Babel og om Jerusalem's Gjenopbyggelse. Esra byggede Templet og satte en aandelig Vækkelse i Gang; Nehemias byggede Murene og begge Tilstanden virkede de for en ny aandelig Vækkelse og Reformation.

Nehemias's Liv staar som et værdigt Eksempel for os. Han var villig til at give Slip paa en Stillning der bragte ham baade Ære og Rigdom, for at optage et Arbejde forbundet med store Anstregelser og meget Modgang, fordi Guds Sag krævede det. Han var en dygtig Draanimator og en nidhær Arbejder, en retfærdig Mand, sund i Troen, en, der hverken kunde stramme af Fjendens Truster eller bevæges af deres Smiger. Han satte de underkuede i Frihed, men straffede Undertrykkerne.

En rigtig Granskning af denne Bog vil hjælpe os til at staa fast for de samme Reformers paa vor Tid — Afsondring fra Verden, en sand Helligholdsfuld og Sælbaten, en samvittighedsfuld Djævel af Tiende og Gaver Omforg for de fattige og nødlidende — og give os Møjlighed overfor vore Fjender, saa vi ikke lader os røkke af deres Truster, men vogter os for deres Smiger.

Tanker til Overvejelse ved Studiet af Nehemias's Bog.

1ste Kap. Se som i et Overblik Omstændighederne hvad var det, som bragte Nehemias til at tænke paa Jerusalem's Gjenopbyggelse? Hvor en Sammenligning mellem Nehemias, Daniel og Baanbynderne under Adventbevægelsen. Se Neh. 1, 5—11; Dan. 9, 1, 2; 12, 4. Hab. 10, 7; „Den store Strid“, Kap. 18—27. Mærk hvorledes Nehemias vejer Forjættelser og Forbandede for Guds Ansigt.

2det Kap. Læg Mærke til, hvorledes Guds Begivenhedernes Gang. Overvej nøje det Forhold Nehemias stod til sin Gud. Se, hvor helhjertet hvad er det, som betinger en Sags Fremgang? Hvilket blev Midlerne stiftet til Besæ for Jerusalem's Gjenopbyggelse? Se Nehemias ved Nattetider tage Overblik over Arbejdsfeltet, fremlægge Planen for sine underordnede efter moden Overvejelse. Hvem var Sagens Modstandere? Hvad var deres Anstæ? Læg endelig Mærke til Nehemias's Tro paa Sagens Fremgang? Hvad kan vi lære deraf?

3dje Kap. Betragt Inddelingen af Arbejdet, og hvorledes alle deltog, overfor saa dette paa Adventbevægelsen, vor Inddeling af Arbejdsmarken.

4de Kap. Hvem lægger Mærke til Jerusalem's Gjenopbyggelse? Hvem vil altid forpurre Guds Plan? Hvor ringe anstæ Fjenden Guds Folks Arbejde? Betragt deres Plan. Hvor her din Sammenligning. Se Omstændighederne, hvorunder Muren blev bygget. Hvem kom med Tvivl og Vantro? Folket gjør sig rede til at bygge. Hvad gjør Nehemias? Det 4de Kap. er et af de mest indholdsrige i denne Bog, hvorfor dette især anbefales at granskes nøje. I Virkeligheden er det en sandt Forbilleder af de Erfaringer, Adventistofet har mødt og vil møde saabel indenfor som udenfor under Gud's stabs Forhjulelse for at berede Herren et velstiftet Folk. „Et Tilbageblik“ af Hudson Taylor faaes ved at henvende sig til Ungdomsforeningens Sekretær eller

Kasferer. Den koster 1 Krone og har et Sideantal af 194. Alle, der har bestilt, vil faa den i rette Tid.

Om vi havde begyndt Læsekurset den 1ste Oktober, vilde det have været tre Maanedg; nu begynder det som nævnt den 20de Oktober og varer dette Aar ud. Ved Nytaar tænkes paabegyndt en ny Række. Jea haaber, at alle unge vil tage Del, og vi vil sikkert hofte et godt Udbytte deraf. Ved Siden af Læsningen vil nok alle unge ogsaa huske paa Løppefondet, at det stadig kan blive forøget, idet vi fra Tid til anden søger at sælge "Evangeliets Sendebud" til Fordel for Løppefondet. De unge i Bergen og Stavanger har allerede gjort en god Begyndelse, idet Bergen har samlet 80 Kroner og Stavanger ca. 40 Kroner.

L. J. Stene.

Frugt i sin Tid.

"Lad dit Brød fare hen over Vandet; thi i Tidens Løb skal du finde det igjen." Præd. 11, 1.

Meget hjælpen faar en Kolportør se direkte Fruater af sit Arbejde; han vdbliver at udsaa sin Sæd i Tro og Tillid til Gud med Visshed om, at Lønnen, Sjæles Frelse, ikke vil udeblive.

Da jeg Sabbaten den 14de September overværede Daabshøjtidsfestligheden i Kristiania, saade en af Paabesandibaterne, efter at have faaet mit Navn at vide, til mig: "At jea er her i Dag, har jeg Dem at takke for." Forundret og spørgende saa jeg paa hende, som forekom mig aldeles fremmed og usjendt, og bad om en Forklaring, da jeg troede, at hun forvekslede mig med en anden. Hun fortalte mig saa følgende: "For tre og et halvt Aar siden kom De ind til mig i Tvedestrand og remlviste en Bog. Vi kom i Samtale om Nutidensomme, overfladiske Kristendom, og jeg rette Dem flere Spørgsmaal, blandt andet om folks Daab, evig Pine og flere lignende Punkter, som vor mig da var uklare. Siden aflagde jeg Dem et Besøg paa Deres Værelse og om denne Gang ind paa Sabbatskølligholdeisen. De viste imidlertid straks fra Bhen, men efterlod mig Deres Brev, hvorfra jea fort efter sendte Dem et Brev, som jeg har svaret. Siden den Tid har jeg holdt Herrens Ord og har benyttet enhver Anledning til at være med Deres Folt."

Slør var nu faldet fra mine Dje — hun var mig ikke længere den fremmede usjendte, men en, jeg meget godt huskede og gjentjendte.

Mange er kommet til Sandheds Erkjendelse paa lignende Maade ved Bogagentens flittige, opofrende Arbejde.

Arbejdet for Herren er aldrig unyttigt eller frugtesløst. 1 Kor. 15, 58. Kjære Medarbejder, du, som ofte ser de forsonkede Fruater af din Gjerning, bliv kun ved at udsaa den gode Sæd, og Stjernerne i din Krone vil, naar bort Arbejde her er endt, fortælle dig om Lønnen for dit stræbsomme Arbejde.

En venlig Hilsen til Medarbejdere og Soffende

Drammen, den 15de Oktober 1912.

Hanna Holth.

"Gud har aldrig haft til Hensigt, at den ene i hans Ræk skal herske over den andens Sind. De, der søger at gjennemføre deres egne Planer, bør omhyggelig agte paa, hvorvidt de følger hans Eksempel, som agde: "Derfom nogen vil komme efter mig, han forvægte sig selv og tage sit Kors og følge mig." De, der følger i Kristi Fodspor, vil ikke udføre Anlagerens Rolle og sælde Dem over dem, som de mener begaar Sjæl." — E. G. White i Review, den 14de November 1907.

Fra Fredrikshald.

Længe har jeg tænkt paa at skrive til "Missionsferretninger", da jeg ved, det er en Opmuntring for Søfende at høre lidt fra de forskjellige Pladser.

Vi er ikke mange her i Fredrikshald, høist seks eller syv, der jævnt møder op paa Sabbatsfolen. Men Interessen er god, og vi fortsaar Tidens Alvor. Vi har nu lejet Lokale i Byens Centrum, da her er flere, der ønsker at besøge vore Møder. Vi har flere Gange haft Besøg af Br. Veraersen, hvis Formaninger og Vejledning har været til Opmuntring for os. Br. Griffen fra Moss har ogsaa været her og talt Livets Ord under stor Opmærksomhed, hvor flere udenforstaaende var til Stede.

Jeg har igjennem dette Kvartal besøgt Søfende i Sarpsborg, Fredrikstad og Moss. I Sarpsborg overværede jeg et stort Møde, der repræsenterede alle Kirkesamfund, hvor en af Sondagsglødens irigste Talsmænd talte for Sondagsgloden. Det blev paalaat den Komité, der skulde værne om Sondagsgloden, at paastande Stortinget for at faa en Sondagsglode i Stand. Dette er ogsaa et viatigt Tidens Tegn. Jeg fik ogsaa ved denne Anledning Lejlighed til at velske nogle Ord med nævnte Taler. Jeg kunde ikke undgaa at tænke paa, at da Kristus blev forraadt for snart nitten Hundrede Aar siden, blev Pilatus og Herodes Venner.

Vi kan udrette utroski meget, dersom vi sætter al vor Viljekraft ind paa det. Moss Menighed har en udmærket Ledelse, saa det er en stor Bedrøvelse for mig, hver Gang jeg kommer sammen med dem. Søfende har al Grund til at sætte Pris paa deres Fortrin i denne Henseende og takke Gud for det.

Eder i Haabet forbundne J. A. Johannesen.

Kristiansand, Mandal og Søgne.

Følge Anmodning af Formanden rejste ubertegnede fra Tonsberg til Sorlandet den 8de Juli for at virke i og omkring Kristiansand og Mandal, eftersom Interessen krævede det. Særlig var Møderne i Søgne, trods den travle Aarstid paa Landet, godt besøgte — af fordomsfulde og dog nysgjerrige saavel ældre som yngre Mennesker. Efter en kort Tids Virksomhed tog en ung, kristelig Søster Standpunkt for Sandheden og blev straks døbt i Kristiansand sammen med to yngre og en ældre Søster fra Bhen samt en ung Broder fra Landet. Søster fik hun ogsaa stor Modstand og maatte flygte fra Hjemmet; men hun viste sig at være en sand Israeltinde; thi hun kæmpede med Gud og med Mennesker og fik Overhaand (1 Mos. 32, 28), og nu er hun atter velkommen i sit Hjem.

Hele Mejeripersonalet i Søgne, 4 i Tallet, er dybt interesserede, og efter mit sidste Møde bestemte en ung Mejerisse sig til at gaa til Præsten den følgende Dag for at skrive sig ud af Kirken for snarest mulig at blive døbt. Det var mig en stor Glæde at se nogle af de unge, som i den første Tid kom til Møderne af Ledsindighed og Nysgjerrighed, blive alvorlige paa det sidste. Aldrig før har saa mange unge kommet til mine Møder, og min Bøn for dem skal være om deres Frelse. Det var derfor med Befynring for disse interesserede Sjæle jeg maatte afslutte Virksomheden i Søgne. Men Herrens Tanter er ikke vore Tanter og hans Beje ikke vore Beje. Han har selv sagt: "Mit Ord skal ikke komme tomt tilbage." Da atter: "Lad dit Brød fare hen over Vandet; thi i Tidens Løb skal du finde det igjen."

Jeg besøgte ogsaa en Sabbatsholder i Finsland, nær Br. D. A. Olsens gamle Hjem, ca. 4 à 5 Mile op i Landet, og holdt et Møde i en Stue, hvor der var 17 Tilhørere til Stede. Den følgende Morgen kom i stærkt Regnvejr en af dem ganske tidlig for at samtale mere om Sandheden, og han standsede ca. 5 Timer, medens jeg holdt mange Bibellesninger med ham og nævnte Sabbatsholder.

Jeg føler en særskilt Byrde for Sandhedens Udbredelse i Lister og Mandals Amt iremfor andre Steder. Og dog er jeg overbevist om, at Herren nu har ført mig hid. Thi „ira Herren er Mandens Skridt, og et Menneske — hvorledes skulde det forstaa sin Vej?“ Drossp. 20, 24.

Søffende hilses med Kol. 4, 1—4.

Ederis i den fælles Frelse forbundne

Molde den $\frac{9}{10}$ —12.

J. M. Kærem.

En Tiøre.

„Og Jesus satte sig lige overfor Tempelens Kiste og saa, hvorledes Folket lagde Penge i Kisten.“ Mark. 12, 41.

Det var ikke blot den Gang, at Jesus saa efter, hvorledes hans Folk ydede Gaver til hans Sag. Naar som helst Guds Børn yder Bidrag for at støtte en eller anden Gren af Guds Værk, er himmelske Sendebud til Stede og giver nogle Aft paa, hvad der foregaar. Hverken Gavnens Størrelse eller de Bevæggrunde, der rører sig i Giverens Hjerte, er skjult for dem. Og det bliver alt sammen nedstrevet der, hvor det ikke bliver glemt.

Det værker baade Glæde og Bedrøvelse at være med og se, hvorledes Gaver eller Bidrag bliver stænket. Det volder Glæde at se dem, der kun har lidt af denne Verdens Gods, give rigelig, ofte mere, end de egentlig burde, synes man næsten; men det værker triste Følelser, naar de, der virkelig har Midler, ofte er saa sparsomme eller saa knebne med deres Offer. Det virker opmuntrende at se den fattige Mand eller Kvinde, der kun ejer det, som haardt Arbejde indbringer Dag for Dag, bringe sin 50-Dre eller sin Krone, som han eller hun selv kunde have saa haardt Brug for; det virker nedslaaende at se den, der ejer Tusinder, bringe en Tiøre som sit „Offer“.

Der skal f. Eks. foretages en Indsamling til Hjælp for de fattige i Menigheden eller i Konvalescen. En Søster, der kun har, hvad hun fortjener med sine Hænder's Arbejde, giver glad en halv eller en hel Krone for at hjælpe dem, der er endnu værre stillet end hun selv; eller maaske hun giver den sidste 25-Dre, hun ejer. En trofast Broder, der ogsaa gjerne vil være med efter bedste Evne, tilskyder en Krone eller mere, om han kan. Den „rige“, der har Tusinder staaende i Banken eller er Ejer af en stor og maaske indbringende Ejendom eller Forretning, udsæder sig ikke for at komme med sin Tiøre, eller med en 25-Dre, hvis det træffer sig saa uheldigt, at han ikke kan saa „betslet“. Hvilken „Hjælp“ for dem, der paa Grund af en eller anden Umstændighed er afhængige af andre! Hvilket Vidnesbyrd om Giverens Vurdering af, hvad Gud „gav“ for ham! Hvor maatte ikke en saadan Handlemaade fra deres Side, der faar sig Krijsi Esterølger og haaber engang at skulle iaa Del i Frugterne af hans usigelig store Opjarelse, tage sig ud i de himmelske Væseners Dine, der er til Stede og ser det alt! Man synes næsten, man kan se dem vende sig bedrøvet bort, og i sit Indre synes man næsten at høre en Røst deroppe i det Nøje, der siger: „Ven, behold du hellere din Tiøre! Jeg kan ikke bruge den!“

Men Handlingen er fæst, „Offeret“ er bragt, og det

bliver nedtegnat i Bøgerne hiøst. Men paa hvilken Side mon den Tiøre bliver opført? Bliver den indstrevet som en „Gave“ til de fattige, et Laan til Herren (høet maaske med den Formaning for Dje: „Gaaner, ventende intet dertil“)? Eller bliver den indført som et nyt Udslag af Gjerrighed, et nyt Vidnesbyrd om, hvor bedkommendes Hjerte er?

Eller der skal tegnes Bidrag til Dækning af Leje for Menighedens Forsamlingslokale. En fattig Søster, der ernærer sig ved Vask eller andet almindeligt Arbejde, der skaffer hende en ringe Daglon, lover at give 50 Dre pr. Maaned; en anden, der ikke er stort bedre stillet, tilskyder 75 Dre om Maaned; de, der kan, yder en Krone eller halvanden Krone hver Maaned gennem Aaret. En Mand, der klarer sig godt, og som maaske oven i Købet indtager en ledende Stilling i Menigheden, trodsrer sin Tilbøjelighed til slet intet Bidrag at yde og lover at give to Kroner for hele Aaret! Er det underligt, om denne Broder spinder hen i aandelig Tørhed?

Vore Gaver frelser os ikke — de har for saa vidt intet med vor Frelse at gjøre. Men de bærer et usigteligt Vidnesbyrd om os. De er et af de synlige Termometre, som viser vor aandelige Temperatur. De viser, i hvilken Grad vi er frelst fra Verden. Vel er det saa, at man kan give uden at nære Kjærlighed, og en saadan Gave gavner ikke (1 Kor. 13, 3); men det er ikke mindre sandt, at ingen kan nære sand Kjærlighed uden at give efter Evne. Det er det Sindelag, der ligger bagved Gaven, det kommer an paa. Selv den gjerrige kan undertiden betale Tiende, fordi han ved, at den er noget, han skylder Gud. Men med Gaven forholder det sig anderledes — den er frivillig, og der kommer den sande Offervillighed bedre til Syne.

Det hænder undertiden ogsaa, at selv den, der gjerne udbiøjer stor Sparommelighed med Hensyn til Udelse af Bidrag, ved visse Anledninger kan stænke større Gaver til et eller andet Formaal uden at Bevæggrundene derfor er de bedste. Drejer det sig om at give, hvor vedkommende ikke kan vække synderlig Opmærksomhed derved eller til et Formaal eller en Gren af Virksomheden udenfor det, han netop særlig interesserer sig for eller ser er nyttigt til, saa sker det undertiden, at „Gaven“ stund ind til en Tiøre eller en 25-Dre.

Lad os se nøje til, at det ikke er Egenkærligheden som driver os til at give, eller Gjerrigheden, der afholder os fra at støtte med vore Midler der, hvor Støtte er paakrævet. Herrens hellige Sag trænger mere og mere til Guds Folks Midler. Ingen bør holde sig tilbage, men enhver støtte efter bedste Evne. Mange, som en Gang hver Maaned eller hvert Kvartal giver 10 eller 25 Dre til de fattige, vilde erholde langt større Belsignelse, om de gav 10 eller 100 Gange saa meget og de kunde maaske gjøre det uden nogen Sunde at mærke det mindste Savn. „The decision of the last day turns upon our practical benevolence,“ er der bleven sagt til os ved Prophetens Mand, hvilket vil sige, at vor praktisk Godgjørenhed og vor Villighed til at støtte og hjælpe med vore Midler vil blive det afgjørende for os paa den yderste Dag. „Hvo fattigen saar, skal og fattigen høste, og hvo som saar i Belsignelse, skal og høste Belsignelse. . . Thi Gud elsker en glad Giver.“ „Gud dædighed bliver til evig Tid.“ Det er „oprigtig Gavmildhed“, der bringer Æn i Evigheden. Lad os aldrig glemme „Guds overvætted Naade“ og hans „udsigelig Gave!“ Læs 2 Kor. 9de Kap. med Opmærksomhed og under megen Bøn til Gud om en fuld Forstaaelse af Indholdet.

Maatte ingen længere bedrage Gud med „Afgiften“ eller „den hellige Tiøre“ lige saa lidt som med Tienden Mat. 3,

E. A.

En Emir, der næsten er overbevist om Kristendommen.

Mallam Faté, der var en af de første Tilhængere af den kristne Tro i det nordlige Nigeria, forlanger sig selv ved Hjælp af en Symakine. Sidste Høst inviterede Emiren af Katsina ham til sit Palads, og Faté, der havde Symakinen med, brugte den flittigt hver Dag og benyttede sig af en Skare nysgjerrige Prinsler og Hofmænd. Tro til sin Bekendelse talte han hver Dag om sit Haab og benyttede flittigt sin arabiske Bibel. Tilslige besøgte en oglaa Folket i Byen og lærte nogle af dem at læse vangelstet, der er trykt paa deres Sprog med latinske Bøger. Da Emiren forlod Byen paa en fem Dagsejse, tog han Faté med sig, „thi“, sagde han, „jeg over ikke at lade dig forblive alene igjen her af Frygt for, at du ogsaa kan komme til at omvende andre.“ Men Faté fandt mange Anledninger til at vidne om Jesus Kristus, og nu er endog Emiren selv bleven dybt interesseret i Kristendommens Sandheder og beder ham om at fortælle sig mere om Guds Ord. Men Emiren adser og vakler alligevel, naar han ser, at andre staar ge ved at antage Kristus som deres Frelser, og især ruroliger det ham, naar hans eget Folk kommer med Spørgsmaal om og ytrer Frygt for, at Kristendommen vil spredes i Landet.

Estimoist Tilgivelse. En af de Vanskeligheder, Versætterne af Bibelen til uerwiljerede Sprog har at overvinde, er Mangelen paa Ord i disse Sprog til at udtrykke Bibelens nye og fremmede Idéer og Tanker. Det æstimoist Bibelselskab beretter følgende herom: Paa Estimoist kunde man ikke finde noget bedre Ord for „Tilgivelse“ end „isumagijanjiengnainemit“, hvilket betyder: „Jeg i stand til at ihukomme det mere.“ Nogle af os funde maasse det godt at lære den estimoist Betydning af dette Ord.

Rapport over Tiende og Førstedagsgaver fra Menighederne i Den østnorske Konferens for 3dje Kvartal 1912.

Menighedens Navn	Aantal Medlemmer.	Tiende		Førstedagsg.		Nytaarsoffer	
		Kr.	Dre	Kr.	Dre	Kr.	Dre
Andal	19	73	50				
ammen	56	578	95	5	45		
Brittskald	12	136	75				
biel	31	128	46	6	30		
mar	25	347	06	15	76		
rien	10	123	72	2	60		
iferensmenigh.	52	308	18	1	30		
gere	9	94	53				
stantia	249	3365	79	80	50		
vif	20	170	25				
e Vandue	22	147	57	2	92		
fs.	22	296	06				
grund.	17	99	06				
er	8	42	24				
idessjord.	12	49	36				
psborg og Fr. Had	18	54	61				
n	33	185	69	4	75		
mse	38	468	49				
nd hjem.	22	173	81	4	39		
isberg	23	166	18				
de	8	19	16				
	703	7029	49				

Rapport fra Sabbatsskolerne i Den østnorske Konferens for 3dje Kvartal 1912.

Skolens Navn	Aantal Medlemmer.	Gaver til Sabbatsskolen.		Gaver sendt til Distriktssekretæren.	
		Kr.	Dre	Kr.	Dre
Arental	14	22	15	22	15
Bobe	6	5	72	5	72
Balsfjord	9	12	00	12	00
Drammen	44	45	33	45	33
Frederikshald	10	15	00	15	00
Frederikstad	9	1	42	1	42
Frog	16	11	79	11	79
Gabset	10	8	46	8	46
Gamar	27	23	91	23	91
Horten	15	24	14	24	14
Kongsberg	5	5	93	5	93
Kragero	13	6	27	6	27
Kristiania	145	165	88	165	88
Larvik	6	10	86	10	86
Lille Vandue	29	15	64	15	64
Lof	19	24	43	24	43
Norsgrund	14	16	22	16	22
Nisor	8	5	00	5	00
Romedal	11	9	25	9	25
Rosen	14	6	93	6	93
Sandefjord	6	8	85	8	85
Sarpsborg	3	1	00	1	00
Sten	40	20	20	20	20
Styrvold	3	6	30	6	30
Tromsø	25	26	89	26	89
Trondhjem	16	10	76	10	76
Tønsberg	13	23	00	23	00
Vardo	7	8	00	8	00
Sabb. Hjemmeafb.		48	82	48	82
	537	590	15	590	15

Rapport over Tiende og Førstedagsgaver fra Menighederne i Den vestnorske Konferens for 3dje Kvartal 1912.

Menighedens Navn	Aantal Medlemmer	Tiende		Førstedagsg.		Nytaarsoffer	
		Kr.	Dre	Kr.	Dre	Kr.	Dre
Bergen	129	1039	17	7	00		
Egersund	7	97	69				
Haugesund	40	471	47	20	50		
Kristiansand	52	333	40	2	95		
Mandal	18	179	98				
Sandness	15	117	85	8	95		
Stavanger	73	761	07	18	18		
Konferensmenigh.	25						
	360	3000	63	57	60		

Rapport fra Sabbatsskolerne i Den vestnorske Konferens for 3dje Kvartal 1912.

Skolens Navn	Aantal Medlemmer	Gaver til Sabbatsskolen.		Gaver sendt til Distriktssekretæren.	
		Kr.	Dre	Kr.	Dre
Malesund	5				
Bergen	84	90	82	90	82
Egersund	6	7	16	7	16
Haugesund	31	30	18	30	18
Kristiansand	35	25	00	25	00
Mandal	15	10	00	10	00
Nordre Vats	20	4	71	4	71
Sandness	8	18	53	18	53
Stavanger	59	59	60	59	60
Vof	7	8	86	8	86
Sabb. Hjemmeafb.		1	00	1	00
	270	255	86	255	86